

anerkjendt Frugt af den videnskabelige Forskning, men ogsaa med hvad det overveiede Fleertal af civiliserede Landes Regjeringer have erkjendt for hensigtsmæssigt, maae vi finde det rigtigt og nødvendigt, at den danske Regjering, følger det givne Exempel. At heraf ikke vil flyde nogen Fare for de omhandlede Sygdommes Indtrængen i Landet selv, kunne vi, efter hvad ovenfor er udviklet, ikke betvivle; derimod kunde der reises Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt at ophæve de hidtil gjældende Foranstaltninger uden ifølge Overenskomst mellem de fremmede østersøiske Magter, imod hvilke Danmark i denne Henseende kunde have Forpligtelser. Dette Spørgsmaal fordrer en særskilt Overveielse for hver af de 2 Sygdomme, hvorom Lovudkastet handler.

Den gule Feber hører til de Sygdomme, imod hvilke de østersøiske Magter endnu fordrer Quarantainen overholdt, og da de ikke selv ere forsynede med Anstalter hertil, har den danske Regjering forpligtet sig til at vedligeholde saadanne Indretninger, at de til disse Magters Havne bestemte Skibe hos os kunne underkastes Quarantaine. Disse kunne altsaa ikke ophæves uden ifølge Overenskomst med hine Magter. Men Danmark har ikke paataget sig nogen Forpligtelse med Hensyn til Quarantainen for Skibe, som ere bestemte til danske Havne; her have vi fuld Frihed til at foretage, hvad vi selv ansee for hensigtsmæssigt, og Forholdet til de fremmede Magter byder altsaa kun, at vi tilstede deres Skibe at lægge sig i Quarantaine hos os, og paaminde Skibenes Førere om at iagttage de for de respective Havne gjældende Quarantaine-Forskrifter. For at det end tydeligere kan fremgaae, at dette er Lovforslagets Hensigt, foreslaae vi en liden Forandring i § 1, hvorved det vil blive iøjensaldende, at det kun er for Skibe, der ere bestemte til danske Havne, at Quarantainen agtes hævet. For saa vidt som der i nogle,

navnlig russiske, Lovbestemmelser, maatte være henviist til de Dplysninger, som den danske Regjering bringer tilveie om, hvilke Steder til enhver Tid maae ansees for smittede af gult Feber, antage vi, at Regjeringen ogsaa i Fremtiden vil være villig til at fremskaffe disse Dplysninger, saafremt den russiske Regjering onsker det.

Imod Cholera har allerede for længe siden baade Rusland og de tydske Stater hævet al Afspærring; af de fremmede Magter ved Østersøen er det altsaa kun Sverrig, hvorom her kan være Spørgsmaal, og da der ikke eksisterer nogen Forpligtelse fra dansk Side imod Sverrig til at vedligeholde denne Quarantaine, bliver det kun at undersøge, hvorvidt Danmark i sin egen Interesse maa finde det hensigtsmæssigt at hæve den. De Ulemper, som kunne flyde af Cholera-Quarantainens Ophævelse, ere fornemmelig, at Danmark, naar næste Gang en Cholera-Epidemie nærmer sig vore Grændser, vil kunne blive erklæret for mistænkt, og, naar den har overstredet vore Grændser, af de svenske Autoriteter vil blive erklæret for smittet. Disse Ulemper opveies imidlertid fuldstændigt af Fordelen ved at hæve den Nødvendighed, som det nuværende System medfører for Danmark, at erklære Sverrig for mistænkt eller smittet, naar Choleraen udbryder der, og denne Nødvendighed har hidtil i det Mindste oftere gjort sig gjældende hos os, end Nødvendigheden for at afføndre sig fra Danmark vilde have indtraadt for Sverrig, dersom her ingen Cholera-Quarantaine havde eksisteret. Dersom altsaa her Fordele og Ulemper kunne antages at veie lige meget, maa den afgjorte Fordeel, som Danmark vil have af at hæve ikke alene Quarantainen mod de andre Nabo-stater, men ogsaa den i høi Grad lammende og byrdefulde Afspærring af Rigets enkelte Dele, være aldeles bestemmende for os.